

HØRINGSSVAR - fra studentene BA kull 13

INNHOOLD

- 1. HVEM ER VI OG HVOR SKRIVER VI FRA?**
- 2. ER SPILLEFILM OG TV LIKT?**
- 3. KONKURRANSESITUASJONEN I NORGE**
- 4. TAP AV TILGANG PÅ STAB**
- 5. HVORDAN VIL FILMSKOLEN FÅ ET FAGLIG LØFT VED EN POTENSIELL SAMMENSLÅING?**
- 6. ÉN DEKAN**
- 7. ERFARING FRA ANDRE SKOLER?**
- 8. EKSTERN FINANSIERING**
- 9. ØKT FOKUS PÅ MANGFOLD OG BÆREKRAFT**
- 10. SAMARBEID MELLOM SKOLENE**
- 11. HINN SOM UNIVERSITET**
- 12. MERKEVARE OG LOKALISERING OSLO/LILLEHAMMER/HAMAR**
- 13. VISJON OG PLAN FOR SAMMENSLÅING**
- 14. HVORDAN HAR DEN TIDLIGERE UTREDNINGSPROSESSEN VÆRT?**
- 15. STUDENT, BRANSJE OG FAGLÆRERMEDVIRKNING I RAPPORTEN**
- 16. DISKUSJON OM MODELL B**
- 17. HVOR ER BELEGGENE?**
- 18. KONKLUSJON**

1. Hvem er vi og hvor skriver vi fra?

Vi er studentene ved Den norske filmskolen. Dette er en kunstfaglig skole som har som mål å utdanne filmskapere og filmhåndverkere som kan hevde seg på høyeste nivå, både nasjonalt og internasjonalt. Skolen, som er den eneste statlige av sin art i Norge, er sentral i å forme og utvikle det norske filmfeltet. Utdanningsløpet er lagt opp for at studentene skal få en utvidet kompetanse og erfaring innenfor sitt spesifikke fagfelt, samt et mer reflektert forhold til hvilke muligheter film som kunstform har.

Vi har søkt oss til DNF fordi vi har et brennende engasjement og en nysgjerrighet for denne kunstformen. Og et ønske om å utvikle oss, for så å kunne prege filmfeltet med våre egenskaper, kreativitet, unike perspektiv og historier. Annethvert år kommer seks personer inn i hver klasse. Våre linjer er lyd, produsent, manus, produksjonsdesign, regi, klipp og foto. Alles studieløp består av fellesøvelser der vi jobber med å lage kunstfaglige kortfilmer og har samarbeid på tvers av linjene, samt linjeundervisning der vi utdyper oss i våre egne fag. En sentral del av utdanningen er å finne ut hvem man vil være som kunstner, uavhengig av kommersielle markedskrav.

Vårt engasjement for den nåværende prosessen, kommer av et ønske om å på best mulig vis ivareta kvaliteten ved Den norske filmskolen, de fremtidige studentene ved den, fremtidens filmfelt, filmkunstnere, og norsk film. Vi har ikke sett at dette er blitt gjort ved DNF eller HINN det siste året. Vi frykter en forhastet og irreversibel avgjørelse, gjort uten forståelse for hva filmutdanning og film er.

2. Er spillefilm og TV likt?

At DNF og TV-skolen begge bruker kameraer, nevnes ofte for å understreke slektskapet vårt (i rapporten står det at: «*Det er i stor grad sammenfall i grunnleggende teknologi*»). Dette er en kortslutning og et eksempel på en simpel retorikk. REMA 1000 bruker også kamera, for å overvåke om kunder stjeler varer, alle som lager TikTok-videoer bruker mobilkamera, visuell kultur er overalt – uten at det nødvendigvis har noe med *filmkunst* å gjøre.

Når det i rapporten skal trekkes frem likheter mellom fakultetenes disipliner, skrives det at: «*en fellesnevner er fortelling*». Men de aller fleste fagmiljøer holder da på med en form for «fortelling» i 2023? Vi må heller se på *hva slags* fortellinger det er snakk om. Går man inn på TV-skolen sin nettside står det at: «*Utvikling av originalt innhold kjennetegner studiene ved TV-skolen*». Stilig, det. Her er problemet: Filmene vi utdannes til å skape på DNF burde *ikke* sees på som innhold. *Det* er den grunnleggende forskjellen som gjør at sammenslåing kan slå feil ut for norsk film. DNF burde forstå film på lik linje med andre kunstarter. En skulptur er ikke innhold.

Et teaterstykke er ikke innhold. Ikke en film heller. Skolen kan ikke la en unik kunstutdanning drukne i en audiovisuell suppe, der ingrediensene består av markedskrav. Det vil være synonymt med å si at man ikke lenger ser på film som kunst.

En kunstners personlige stemme burde ikke formes etter algoritmene, tilbudene og etterspørselen. I hvert fall ikke under utdanningen! Hvis DNF må slås sammen med en skole, burde det være en skole med kunstfaglig hovedfokus, noe som kunne skapt refleksjon på tvers av kunstformer. F.eks. scenekunst eller fotokunst. Dette er lite realistisk, så lenge DNF er plassert i Lillehammer. Hvis film som særegen kunstform faktisk er i ferd med å miste sin posisjon i samfunnet, burde DNF ta et standpunkt, og dyrke filmen enda mer, spisse den, løfte den, og gjennom *det* holde filmen i live i Norge.

Dette gjør vi best som en autonom filmskole. Ikke som den minste delen av en stor mediaskole.

Samtidig blir kunstig intelligens kastet inn som et argument for sammenslåing uten at rapporten er noe spesifikk på hvordan KI bør anvendes. Ja, KI er en ny og spennende teknologi, men et ukjent territorium. Samtidig viser vi til den pågående streiken i Amerika - hvor kunstig intelligens og strømming er de to største stridstemaene i den pågående streiken Writer's guild of America er i. Debatten om KI og strømming er derfor ikke et lettfattet argument man kan kaste inn i en rapport når debatten er kjempe relevant blant filmarbeidere i Nord-Amerika. Selv om man får ny teknologi så endrer ikke det det faktum at det er håndverk og den grunnleggende historiefortellingen vi skal lære på bachelorutdanningen vår.

3. Konkurransesituasjonen i Norge

På s.14 i rapporten skriver dekanene om at *«konkurransen med andre utdanningstilbud i Norge og internasjonalt er reell. I Norge er det særlig Høgskolen i Kristiania og NTNU som er sentrale på fagfeltene...»*

På møter vi studentene har hatt med dekanen har hun også svartmalt hvor dårlig Den Norske Filmskolen har blitt faglig sammenlignet med for eksempel Kristiania (tidligere Westerdals). Dette kjenner vi oss ikke igjen i og vi frykter heller at en sammenslåing vil medføre at BA på Filmskolen svekkes og gjør Filmskolen til en skole likere Kristiania og NTNU.

Den Norske Filmskolen er fortsatt den fremste filmutdanningen i Norge og vil fortsatt være det om vi ikke blir sammenslått, men vi risikerer at Filmskolen sin unike

pedagogikk, tilgang på økonomiske sær-midler og lærerstab m.m vil gå tapt i en sammenslåing.

Filmskolen står i en særklasse hva gjelder kvalitet i sitt studiet sammenlignet med samtlige andre lignende studier i Norge.

For å ta noen eksempler: på BA så har vi flere studenter som tidligere har studert ved Kristiania (tidligere Westerdals) eller NTNU, men som har valgt å bryte studiene sine der for å gå på Filmskolen. Det er ingen studenter ved Filmskolen som har brutt sine studier for å gå på Westerdals eller NTNU. Det blir derfor feil å si at Filmskolen er i en reell konkurransesituasjon med Kristiania. Det er vi ikke.

Samtidig så har nettopp en eksamensfilm fra det forrige BA-kullet nettopp vunnet en Amanda for beste kortfilm (SuperdupermegagigaSingel) og en annen er nominert til student-Oscar (Gjensyn). Tv-serien «Arkitekten» som er laget av tidligere studenter ved BA på Filmskolen ble også nylig nominert til Berlinale Series Award. Disse eksemplene er som regel ikke engangstilfeller.

Filmskolen er med andre ord den mest attraktive filmutdanningen i hele Norge og har vært det de siste 25 årene. Vi mener derfor at rapporten med vilje svartmaler hvilken fatning Filmskolen er i for å få gjennomslag for en sammenslåing av to fakulteter. Om det blir en sammenslåing nå uten en ordentlig konsekvensutredning, uten at Filmskolen får de minimumsgarantiene den trenger for å opprettholde sin kvalitet, autonomi, særegen pedagogikk, kunstfaglige profil, fokus på kunstfilm og dramaserie – så tror vi at Filmskolen i et nytt fakultet vil bli likere Kristiania og NTNU.

At dekanene videre i rapporten skriver at «*ingen av de andre aktørene tilbyr en kunsterisk PH.d..*» og det er det som gjør oss unik viser hvor lite forståelse dekanene har for Filmskolen som den beste Filmskolen i Norge, grunnet dens særegne pedagogikk, autonomi, kvalitet. Det er ikke bare et framtidig PH.d program som gjør Filmskolen unik, men hele oppbygningen til Filmskolen som en særegen, autonom enhet, med unik pedagogikk og med linjespesialiseringer som gjør at vi spesialiserer oss fra dag 1!

Vi spør: Hvorfor har det ikke vært en reell konsekvensutredning på hvordan konkurransesituasjonen faktisk er mellom Filmskolene i Norge, før man kaster påstander om det inn i en rapport?

Ingenting tilsier at konkurransesituasjonen kan brukes som et argument for en sammenslåing.

4. Tap av tilgang på stab

På s.3 i rapporten står det at det er «anbefalt å samle de aller fleste administrative og tekniske oppgaver på fakultetsnivå, noe som vil øke fleksibiliteten..» På Filmskolen i dag så nyter vi godt av å ha nærhet til vår tekniske og administrative stab. Lyd og Foto nyter godt av å ha en nærhet til tekniske lærere som har ansvar for lager, utstyr m.m. Denne nærheten gjør at vi studenter er sikre på at kvaliteten på hjelpen, og at vi mottar den effektivt, er i en klasse for seg selv. Videre nyter vi godt av nærheten vi har til våre koordinatorene. Koordinatorerne på Filmskolen kan vi komme til med alle slags spørsmål, irritasjoner, klager og mer, og de er som regel alltid tilgjengelig når vi trenger dem.

Om teknisk stab og administrasjonen skal samkjøres mer er vi redd for at vi som en liten kunsthøgskole ikke får samme nærhet som vi har i dag til teknisk og administrasjon, som igjen vil gå utover vår utdanning og vår mulighet til å utvikle oss som filmskapere. Filmskolen er en liten skole sammenlignet med Spill- og Tv-skolen og om det fører til at deler av dagens teknisk og administrative stab også må påta seg flere oppgaver fra studenter ved de andre skolene, så vil det svekke vår mulighet til å få hjelp når vi trenger det. Det vil medføre en svekket utdanning ved Den Norske Filmskolen. Vi trenger derfor garantier på at vi studentene ved DNF også i framtiden vil ha samme tilgang på stab som i dag, hvor staben ikke også må gjøre oppgaver for studenter ved Spill- og tv-skolen.

Ved en sammenslåing frykter vi også at konsekvensene kan bli at vi får opp mindre gjestelærere fra bransjen til å undervise i fag, men at dette erstattes med lærere fra for eksempel TV-skolen. Dette vil i så fall svekke Filmskolen sin kvalitet vesentlig da én av de viktigste tilknytningene vi har til bransjen går gjennom gjestelærere vi får opp som har erfaring fra hvordan bransjen er akkurat nå.

Det er også høyere lærertetthet på DNF i dag. Denne lærertettheten må bestå og faglærerne må ha like god tid som i dag til å følge opp studentene sine på DNF.

5. Hvordan vil Filmskolen få et faglig løft ved potensiell sammenslåing?

I rapporten blir det påpekt at et samarbeid vil heve nivået for skolene ved en eventuell sammenslåing, men vi finner ingen konkrete eksempler som gjelder for DNF. Har noen studenter eller lærere kommet med konkrete ideer om hvordan de ser for seg at filmskolens faglige potensial kan økes ved en sammenslåing? Hvordan menes det at en sammenslåing vil kunne heve nivået?

Dekanen ved DNF har også gang på gang sagt at sammenslåing vil løfte den faglige kvaliteten på Den Norske Filmskolen. Rapporten sier likevel ingenting om hvordan DNF vil komme faglig styrket ut av en sammenslåing. Vi frykter derimot at en sammenslåing kan medføre en reduksjon i kvaliteten. Ettersom en sammenslåing er

irreversibel er det viktig at man på forhånd vet hvordan alle skolene vil få et faglig løft. Slik vi kan være sikre på at sammenslåing faktisk lønner seg for alle parter. Derfor må det tydelig dokumenteres og utredes hvordan en sammenslåing vil øke kvaliteten på studiet, sammenlignet med i dag. Det har ikke denne rapporten gjort og må gjennomføres før et vedtak for å sikre at Filmskolen fortsatt skal være den fremste filmutdanningen i Norge.

6. Én dekan

Det er tenkt at AMEK (med 528 studenter) sammen med DNF (med max 84 studenter) skal dele én dekan ved en eventuell sammenslåing av fakultetene.

I dag har DNF en egen dekan som skulle hatt ansvar for vår kunstfaglige organisering og autonomi. Ved en eventuell sammenslåing vil DNF miste den som potensielt skal kjempe filmskolens sak direkte inn i HINNs styre og rektorat. I stedet skal det gå via en instituttleder under den felles dekanen.

Det er en stor frykt, at en felles dekan vil svekke DNFs viktige autonomi både som den nasjonale filmskolen, blant annet fordi DNF blir det minste instituttet i konkurranse med AMEK om ressursene som i dag er øremerket DNF.

Vi frykter at DNF vil stå svært sårbar uten en egen dekan som har 100 % innsikt og forståelse for både hva det kreves økonomisk og pedagogisk for å bevare det faglige nivået vi har i dag og som kan kjempe for dette inn til høgskolen.

Rapporten sier også at den fremtidige dekanen vil utøve en konstruktiv og helhetlig ledelse av et nytt felles fakultet uten noen videre plan på dette. Én dekan vil altså si at pengepotten skal fordeles av denne til de tre instituttene som så vidt nevnes i rapporten. Det forsikret via tillit til HINNs ansettelsesrutiner at denne personen skal ivareta alle skolenes interesser. Vi frykter at HINNs ledelse ikke har tilstrekkelig kjennskap til kunstutdannelser til å ta denne beslutningen.

Det holder ikke med tynne forsikringer om ansettelsesforløp og driftsrutiner for andre fakulteter. Det må vises til noe konkret. Hvis ikke fremstår hele rapporten som svært forutinntatt og tuftet på en innstilling om at luftslottet skal på plass før grunnmuren er laget.

I tillegg foreligger det ikke noe videre begrunnelse annet enn at det virker mer praktisk å bare ha en dekan, sånn at man unngår "*potensielle tvetydige stemmer*" til rektoratet og styret. Hvis vi skal unngå dette unngår vi altså også at DNF har en leder som kan tale DNFs sak. Hvorfor er det til DNFs beste å unngå dette? Dessuten undergraver det filmskolens opprinnelige politiske mandat (som skiller DNF fra AMEK).

Det er svært kritikkverdig å gå for denne modellen uten grundig utredning av konsekvensene for DNFs økonomi og pedagogiske modell, samt klare begrunnelser for hvorfor en felles dekan er bedre for DNF. Vi etterspør et mer overbevisende argumentasjonsgrunnlag for sammenslåing og hvordan en felles dekan vil styrke Den Norske Filmskolen.

7. Erfaring fra andre skoler

Rapporten forteller at det har vært dialog med ledelsen i CILECT for å hente erfaringer for organisering av film, tv og medieskoler. Vi spør så: Hva er de konkrete erfaringene som rapporten konkluderer på bakgrunn av? Videre ramses diverse ulikheter ved andre filmskolers rammebetingelser opp, og det konkluderes med at det finnes like mange løsninger som skoler. Vi mener det er rapportens ansvar å basere seg på konkrete viten og krever derfor at den undersøker hva man gjør ved andre skoler, for så å drøfte hva som fungerer og hva som ikke har lyktes.

Tre av klassene ved DNF (Produsent, manus og regi) har vært en del av samarbeidsprosjektet NORD det siste året. NORD er en møteplass mellom de tre linjene fra DNF, Den Danske Filmskolen (DDF) og Stockholms Konstnärliga Högskola (SKH) som har gitt oss innpass i hvordan filmskolene fungerer i våre naboland. SKH har gjennomgått en strukturell forandring ift. linjeinndeling og antall studenter per linje de siste årene. Ifølge de nåværende studentene på SKH, har dette vært en negativ utvikling for studiet og for studentenes læringsutbytte. Dette er et eksempel på erfaring vi mener bør undersøkes og drøftes i rapporten som en del av en konsekvensutredning om hva som er det beste for DNFs fremtid.

8. Ekstern finansiering

Rapporten informerer om at det planlegges ekstern finansiering for kompetanseutvikling tilbud til bransjeaktører. Vi spør: Hvilke vurderinger er gjort rundt dette? Hvordan skal dette finansieres?

Rapporten nevner også at fakultetene er i dialog med Norsk filminstitutt, regionale sentre og bransjeorganisasjoner. Skal disse bidra til å skaffe midler, og hva skal midlene brukes til? Skal de brukes til å tilby tjenester til bransjen som helhet? Og hvilken bransje er det snakk om? Aktører innen TV, spill eller film?

9. Økt fokus på mangfold og bærekraft

Rapporten informerer om at det har vært gjennomført tiltak de siste årene for å styrke bærekraft og mangfold. Hvilke tiltak er dette? Hvordan er de gjennomført, av hvem og hva har vært resultatet? Hvilke erfaringer fra dette vil bli inkludert i en eventuell sammenslåing?

Når det gjelder bærekraft, står det i rapporten: *"Når det gjelder krav til bærekraft, vil det være fokus på tvers av alle utdanningsområder ved HINN, inkludert de audiovisuelle studiene. Bransjen arbeider aktivt med dette, og det vil komme tydelige krav fra finansieringskilder og distributører."*

Hvordan arbeider bransjen med dette, og hvilke krav vil bli stilt, og fra hvem? Hvordan vil et nytt fakultet ivareta disse kravene? Vi bachelorstudenter har ikke opplevd noen tiltak for verken mangfold eller bærekraft. Vi spør: Har slike tiltak vært gjennomført på AMEK? Og kan dette kun oppnås gjennom en sammenslåing?

10. Samarbeid mellom skolene

Rapporten sier:

"Målet er å ivareta studietilbudet og sikre studiekvaliteten for hver skole, og hvert enkelt studieprogram og student. Samtidig ønsker vi å skape mulighet for større tverrfaglighet."

Ettersom DNF er en linjebasert skole innenfor fiksjonsfilm, hvordan vil DNF få utbytte av større tverrfaglighet på tvers av DNF, AMEK og Spillskolen?

Vi spør: Hvordan integreres dette samarbeidet i studentenes skolegang/undervisning? Hvordan matches strukturen i de forskjellige skolene for å få til et samarbeid, uten å gå på kompromiss med kvalitet og spesialisering/studieretning?

Det skrives videre: (et felles fakultet ville skape:) *"en samlet identitet som har et større grunnlag for å tiltrekke seg sterke fagpersoner og de beste studentene"*.

Hvilke fagpersoner ville kunne undervise både hos AMEK og DNF?

Vi på bacheloren har hatt et godt samarbeid med komponstlijnen på AMEK, fordi de selv var spesialister innenfor sitt fagfelt og var relevante for oss i dette samarbeidet. *vi synes dette er et godt eksempel på hvordan et samarbeid kan fungere på tvers av skolene, uten at det krever sammenslåing.*

11. HINN som universitet

Flere steder i rapporten skrives det om universitetsstatus som et argument for sammenslåing, for eksempel at et samlet fakultet vil være en stor del av profileringen

til et fremtidig universitet. Dette er et argument for hvordan en forhastet sammenslåing vil styrke *HINN*, igjen ikke et ord om hvordan dette vil styrke de tre skolene som blir påvirket. Det står også skrevet at en fremtidig universitetsstatus stiller strengere krav til forskjellige aspekter ved DNF og AMEK (f.eks forskningspraksis og resultater), og bruker dette som et argument for hvorfor det burde være integrert praksis mellom skolene. Betyr dette at Den norske filmskolen skal tvinges inn i en universitetsmodell, uavhengig om det går på bekostning av våre praktiske øvelser og det kunstfaglige?

Vi mener at det faglige og pedagogisk beste for Den norske filmskolen skal avgjøre filmskolens fremtid, og skal vektlegges over *HINN* sitt ønske om å bli et universitet. Dette argumentet for sammenslåing har ingenting med Den norske filmskolen, TV-skolen eller spillskolen sine interesser å gjøre, og burde ikke påvirke utfallet.

Det understrekes også at rektor ved høgskolen, Peer-Jacob Svenkerud, har uttalt både offentlig og i interne møter at sammenslåingen overhodet ikke har noe med universitetsstatus å gjøre. Vi forstår det som om, at rektor er uenig med påstander i rapporten, og synes det er urovekkende at rektor ved Høgskolen og dekanene allerede nå er uenige om hva slags prosesser som foregår og påvirker situasjonen. Det virker usaklig. (Et forslag er selvfølgelig at denne rapporten ikke signeres av rektor før han er enig med innholdet).

12. Merkevarer og lokalisering Oslo/Lillehammer/Hamar

Rapporten forteller: *"Det nye fakultetet vil styrke og utvikle de tre skolenes merkevarer og utvikle den posisjonen de har."*

Vi spør: Hvordan blir merkevaren og posisjonen til DNF styrket?

Til tross for rapportens helt åpenbare svakheter, er den insisterende på at en sammenslåing vil styrke fremtidens filmskole. For eksempel hevder rapporten at sammenslåing vil sørge for at filmskolen er bedre rustet til å møte forventningene og endringene i bransjen (s.2). Den betegner også et felles fakultet som er best mulig rustet for fremtidens utfordringer og behov (s.28).

Det er urovekkende at rapporten ikke utdyper hva dette faktisk betyr, hvilke analyser som ligger til grunn for antakelsene og hvilke drøftinger som har ledet frem til disse. Det refereres til «omverdensanalyser», uten utdypning og uten referanseliste.

Det rapporten derimot er helt tydelig på er at høgskolen har ambisjon om å bli universitet, og har sendt inn søknad om å bli universitet. Her fremhever rapporten at dette stiller strengere krav til forskningspraksis og resultat. Ph.D.-programmet beskrives som interfakultær i konstruksjon, og at «...integrert praksis på tvers av

dagens fakultet og skoler/institutt, vil være avgjørende for å oppnå ønsket resultat» (s.2).

Dette kan ikke forstås som noe annet enn at sammenslåing er en helt nødvendig forutsetning for opprettelse og gjennomføring av Ph.D.-programmet. Dette er dermed det mest klokkeklare argumentet for sammenslåing i rapporten. Det blir ekstra tydelig når det sidestilles med andre perspektiver i rapporten, for eksempel filmskolens (og bransjens) fremtidige utfordringer og behov.

Sammenlignet med viljen til universitetsstatus, fremstår viljen til å ivareta og styrke kvaliteten ved Den norske filmskole som ikke-eksisterende. Dette har vekket sterke reaksjoner fra studenter, faglærere og bransjen, og debatten er fortsatt i aller høyeste grad pågående.

Filmskolens merkevare er det ikke ledelsen ved høgskolen som har bygget opp. Det er det i aller høyeste grad studentene, faglærere, tidligere ledergruppe ved DNF og især bransjetettheten som har sørget for. Dette er en erkjennelse som bør ligge til grunn for alle avgjørelser som tas på vegne av filmskolen, og det er viktig at de som tar avgjørelsene viser at de har forstått hva dette innebærer.

Rapporten nevner ordet 'merkevare' i fleng, men hva betyr egentlig dette, når ledelse ved høgskolen og DNF har valgt å utebli fra debatten? Ved å fraskrive seg ansvaret for å svare studentene, faglærere og bransjen på en skikkelig måte, viser de ikke bare mangel på lederskap – men også manglende forståelse for at de som engasjerer seg, er de samme menneskene som har bidratt til å bygge merkevareren.

Vi stiller dermed spørsmål ved hvor viktig filmskolen (og merkevareren) egentlig er for høgskolen, og mener lokaliseringsdebatten er høyaktuell. Vi kan ikke risikere at filmskolen går tapt, og ser per nå ingenting i rapporten eller den pågående debatten som forsikrer oss om det motsatte. Vi mener filmskolens politiske mandat, forpliktelsen om å tilby filmfaglig kunstutdannelse på høyeste nasjonale nivå, i sterk grad berøres av konklusjon om sammenslåing. Dette på bakgrunn av en faglig svak rapport, som mangler helt nødvendig utredning og drøfting, og som i tillegg har universitetsstatus som sitt tydeligste argument.

Filmskolen kan best styrke og utfolde sin egenart og identitet, hvis suksessfaktorene ivaretas. Nærheten til bransjen er uvurderlig for oss som studenter, men det utgjør en stor utgiftspost. Å flytte skolen tettere på der det skjer, der bransjen er, vil gi studentene langt flere fordeler, enn det det er i dag.

13. Visjon og plan for sammenslåing

Hvordan vil en sammenslåing se ut?

Hverken i rapporten eller i løpet av utredningen har vi blitt presentert detaljerte planer som sier noe om hvordan sammenslåingen skal skje og hvordan det vil påvirke skolene. Vi trenger en plan som sier noe om dette før en beslutning kan tas. Vi mener planene burde ligge til grunne før rapporten ble skrevet. Vi foreslår at det nå blir laget planer som sier noe om hvordan sammenslåingen skal se ut, før rektor kommer med en anbefaling til styret. Vi trenger mer tid etter hørings svarene slik at disse planene kan utarbeides før en beslutning om sammenslåing skal tas. Det er for eksempel ingen planer som sier noe om skolens økonomi og fordeling av ressurser.

Det er også svært mange prosesser som skjer samtidig. På filmskolen er det nylig opprettet master og ph.d. og det er snakk om en integrert mastergrad for bachelorstudentene. Filmskolen mangler tydelige og realistiske planer for hvordan skolen skal se ut i fremtiden. Vi trenger først og fremst en klar og felles visjon for hva skolen vår skal være, før en eventuell sammenslåing.

På filmskolen har vi lært at man må finne ut av *hva* man forteller før man kan finne ut av *hvordan* man skal gjøre det. HINN gjør det motsatte og det er ytterst bekymringsverdig. Vi krever at DNF får tid og mulighet til å ferdiggjøre sine interne prosesser slik at skolen vet, og er tydelig på hva den skal være før det blir gjort irreversible endringer i hvordan.

Det skrives under punkt 7.1 Faglig profil og visjon «Ved et eventuelt vedtak om et felles nytt fakultet, vil det påbegynnes et arbeid som utarbeider en endelig felles visjon og strategi for det nye fakultetet.»

Vi stiller oss kritiske til at endelig felles visjon og strategi skal utarbeides etter vedtak om et felles fakultet. Hvordan kan man vite at denne visjonen og strategien finnes, hvis ikke den er utarbeidet før en sammenslåing skjer? En sammenslåing er irreversibel, og vi mener at det kan komme til å skade merkevaren Den norske filmskolen om skolens visjon ikke allerede er integrert i den felles visjonen før sammenslåingen skjer.

Under punkt 6.4 i rapporten (s.19) skrives det at «*En detaljering av organiseringen av studentmedvirkning for et nytt felles fakultet foreslås å jobbes frem sammen med studentene gjennom høsten 2023.*»

Vi stiller her spørsmål ved hvorfor detaljene av denne organiseringen ikke skjer før man anbefaler en sammenslåing. Vi studenter er heller ikke orientert rundt at vi skal bruke tid av vårt kommende studieår til dette. Vi stiller oss kritiske til at det i det hele tatt er mulig å sette av tilstrekkelig tid til dette i løpet av høsten 2023, da vi er i gang med våre eksamensfilmer.

14. Hvordan har den tidligere utredningsprosessen vært?

I 2008 ble det gjennomført en utredning av mulighetene for en sammenslåing mellom DNF og AMEK. Denne utredningen ble utført av det såkalte "Aaberge-utvalget", og ifølge lærerne som var til stede under denne utredningen, var det en mye mer grundig, inkluderende og tidkrevende prosess enn den nye undersøkelsen i 2022.

Det Aaberge-utvalget konkluderte med, var å anbefale en videreføring av to fakultet, og at Den Norske Filmskolen skulle beholde sin særstatus. Aaberge-utvalget ønsket å etablere et nasjonalt senter for film- og fjernsynsutdanning, basert på DNF og TV-fagene, og de anbefalte at TV-skolen skulle opprettes som en egen enhet, uavhengig av de større akademiske miljøene innen filmvitenskap og kulturprosjektledelse som eksisterte på den tiden.

De viktigste grunnene til denne konklusjonen var som følger:

1. Fagene ved skolene er fundamentalt forskjellige og bygger på ulike tradisjoner.
2. Studentene ved de to skolene er på ulike modningsnivå.
3. Beliggenheten i hver sin del av Høgskolen legger ikke til rette for felles fakultet.

Vi som studenter stiller spørsmål ved hvorfor rapporten ikke har utredet disse hovedpunktene fra Aaberge-rapporten ordentlig. Har konklusjonen endret seg siden?

Det eneste samarbeidet vi på DNF har erfart utenom komponist samarbeidet, er at AMEK har vært assistenter for oss i fellesøvelsesfilmer, der vi får hjelp, og de får læring. Dette samarbeidet setter vi stor pris på, men vi ser ikke et stort potensial for at nivået for DNF-studentene skal heves gjennom dette. Vi krever å se konkrete eksempler på hvordan undervisningen, det faglige nivået og kompetansen økes gjennom en sammenslåing som styrker DNFs kunstneriske filmutdanning!

Vi mener at det er mange muligheter for samarbeid, men vi ønsker å bevise at det kan gjøres vellykket før vi går inn for en fremskyndet sammenslåing.

15. Student, bransje og faglærermedvirkning i rapporten

Vi studenter mener at den student, bransje og faglærermedvirkning som det blir henvist til i rapporten er svært misvisende, og på grensen til usann.

I forhold til studentmedvirkning, så er den på ingen måte representativ i forhold til hvor mye vi har forsøkt, på eget initiativ, å komme med innspill i rapporten/forstå prosessen.

Vår dekan startet med å ikke inkludere oss i endringene som foregikk på vår skole. Vi måtte selv kjempe om lov for å forstå og stille spørsmål. Etter det har dekanen gitt oss løfter om at våres innspill skal inkluderes i rapporten, for så å ikke inkludere dem.

Denne type samarbeid gjør oss meget usikre på om studentenes tanker overhovedet er relevante for dekanene. Dette synes vi er bekymringsverdig, da vi vil påstå at studentene kjenner bedre til skolen de går på enn noen andre. Derfor vil vi gjerne stille spørsmålet:

Hvorfor har dekanene ikke hatt ønske om å inkludere studentenes synspunkter?

De fagansatte kan utbrodere hvor lite medvirkning de har hatt inn i rapporten i sitt høringssvar.

Men vi vil gjerne henvise til følgende tekst i rapporten:

”Oppfattelsen gjennom prosessen er at de fleste ved AMEK og DNF, inkludert ledergruppene ved de to fakultetene, har uttrykt at de er positive og ser flest fordeler med en variant av modell B. Utredninger relatert til mulig sammenslåing av AMEK og DNF har vært gjennomført ved flere anledninger tidligere, også med vedtak om sammenslåing, uten at dette har vært effektivt.”

Til denne påstand vil vi gjerne ha svar på følgende spørsmål:

Når har disse utredningene blitt gjennomført? Hvem har stått for dem og hvordan har de blitt utført? Finnes det en konklusjon på disse utredningene og hvorfor er de ikke med i rapporten?

16. Diskusjon om modell B

På side 16 i rapporten kommer det en kort oppsummering på hvilke modeller som har vært diskutert. Vi studenter på BA kull 13 mener modell A er best for Filmskolen.

Hva som likevel skremmer, er at en sammenslåing med tre skoler på sikt kan bli til en modell C hvor man slår sammen alle skolene til én skole. Det vil være slutten på Den Norske Filmskolen.

På Filmskolen i Stockholms Konstnärliga Högskola (Den Svenske Filmskolen) så gikk de nylig inn for en modell 3 hvor man for eksempel har et institutt for historiefortelling, et for lyd og bilde osv. Det er en endring som dagens studenter ved Den svenske filmskolen er misfornøyde med fordi flere linjer har blitt slått sammen til samme institutt som har ført til at for eksempel klippe studenter også må lære mye

om lyd og ikke lengre kun kan spesialisere seg i klipp. Samtidig har en slik ordning ført til at man i Sverige på et kull nå har sju manusforfattere og kun to produsenter fordi de ligger under samme institutt og dermed samme opptakskrav. Dette har ført til at Den Svenske Filmskolen har hyrt inn mange eksterne produsenter som igjen har ødelagt økonomien til Den Svenske Filmskolen. Nå jobber de med å revidere skolen på nytt. Vi trenger derfor garantier på at en eventuell sammenslåing aldri vil medføre at man etter hvert slår sammen de tre skolene til én skole.

Modell B, som dekanene anbefaler, har vi også store problemer med, blant annet fordi man får én felles dekan for hele fakultetet. I Sverige har de også dette. Der har flere svenske studenter fortalt oss om følgende problem:

Om en student er misfornøyd med studieløpet så gir det beskjed til instituttlederen sin som med glede tar med feedbacken til dekanen. Det som likevel ofte skjer er at dekanen avblåser feedbacken fra studentene fordi det ikke inngår i dekanens visjon.

Vi finner det høyst problematisk at dekanen ved et nytt fakultet kommer et steg lengre unna studentene, særlig fordi Den Norske Filmskolen er så lite, hvor tett samarbeid og oppfølging fra ledelsen er kjempeviktig.

Samtidig er vi redd for at en ny dekan ved et fakultet vil prioritere flere midler til Spill- og Tv skolen fordi de har flere studenter enn Filmskolen. Vi trenger derfor garantier på et minimum tilsvarende pro rata finansiering som i dag. Enhver reduksjon i finansieringen vil påvirke kvaliteten på utdanningen vår og det må derfor øremerkes midler til Filmskolen slik at pro rataen ikke går ned.

Vi må også få garantier på at dekanen ikke endrer på Filmskolen sin særegen utdanning, praksisrettet pedagogikk og at linjeinndelingen består. Vi forventer et fortsatt kunstfaglig fakultet! Vi må også få garantier på at studenter ved BA ikke må nedprioritere sitt fagfelt for å bistå TV og/eller spillskolen med sine øvelser.

17. Hvor er BELEGGENE?

Rapporten mangler generelt drøfting og belegg for anbefalingen som er gjort. Det er heller ikke noen form for konsekvensutredning, noe som er svært bekymringsverdig. Mange av bekymringene våre kommer av at vi ikke har blitt presentert noen plan for *hvordan* en sammenslåing skal se ut og *hvordan* den påvirker studiet vårt.

“1.1 Sammendrag. Denne rapporten anbefaler at rektor foreslår for styret at å danne et nytt felles fakultet mellom AMEK og DNF er den beste måten å tilrettelegge for et bedre samarbeid mellom fakultetene på. En sammenslåing vil også ha andre positive effekter”

Hvordan vil det tilrettelegges for bedre samarbeid? Og hvor er beleggene for å konkludere med at en sammenslåing er best for fremtidig samarbeid? Og hva er de andre positive effektene?

”Eksempler på mulige samarbeidsformer, tverrfaglighet og felles utvikling er synliggjort i arbeidsgruppene blant de ansatte mars-april 2023, og vil vokse frem både strukturert, koordinert og organisk i årene som kommer.”

Hvorfor er ikke dette representert i rapporten? Hva har de funnet ut av i arbeidsgruppene? Vi ønsker å henvise til Rushprint artikkelen som lærerne har skrevet:

”Rapporten fremstår unødig forhastet, den har ikke lyktes i å inkludere synspunkter fra studenter eller ansatte på tilfredsstillende vis, den inneholder ikke tilstrekkelige forsikringer for at DNF sin identitet og pedagogikk ivaretas under den nye konstruksjonen.”

I dekanenes rapport står det at:

“Proessen har også omhandlet et omfattende arbeid med drøftelser av muligheter for samarbeid innen ulike faglige, administrative og tekniske områder. Her ble 28 ulike grupper nedsatt, hvorav 19 av de leverte inn skriftlig rapport fra sine gruppearbeid. Mange av gruppene har også kommentert på hvilken organisasjonsmodell de mener vil være hensiktsmessig for å fremme samarbeidet.”

Vi har i løpet av våren 2023 etterspurt innsyn i rapportene fra arbeidsgruppene, uten respons. Hvorfor sier ikke rapporten noe om hvor mange av gruppene som stemte for modell A vs modell B? Studentene ble bedt om å ikke ta stilling til hvilken modell vi ønsket på ett av to møter vi hadde i forbindelse med utredningen, men blant bachelorstudentene på kull 13 et helt klart flertall som ønsker å beholde modell A.

I rapporten står det videre:

”Eksterne førende rammebetingelser, som f.eks fremtidig campusutvikling og finansieringsmodeller, viser at fakultetene har felles interesser som uansett må synliggjøres overfor høyskoleledelsen, styret og departementet.” (s.21)

Hva er de felles interessene for fremtidig campusutvikling og finansieringsmodeller? Og hvorfor er de ikke tydelig nevnt noe sted?

I tillegg motsier faglærerne fra DNF rapporten i kronikken sin i rushprint den 11. september 2023:

"(Arbeids)gruppene konkluderte det samme som tidligere: Det er få faglige synergier mellom studiene på DNF og AMEK, og det er betydelige forskjeller i struktur, antall studenter og pedagogisk modell. I tillegg har filmskolen opptak bare annenhvert år, noe som gjør koordinering med AMEK vanskelig. Resultatene fra arbeidet til disse arbeidsgruppene nevnes knapt i rapporten."

Denne mangelen på gjennomsiktighet med informasjon og belysning av argumenter både for og imot en sammenslåing, gjør det vanskelig å stole på at hensikten med sammenslåingen er til det beste for begge skolene.

Hvordan kan vi stole på at kvaliteten på DNF og studentenes interesser blir ivaretatt når arbeidet som ligger til grunn for anbefalingen om sammenslåing fra dekanenes side er så mangelfullt og uklart?

Faglærerne på DNF stiller også spørsmål ved dette i kronikken sin.

«Vi faglærere mener at rapporten som foreligger er svak, unnvikende og fullstendig uforpliktende på helt sentrale punkter: pedagogikk, økonomi og kunstfaglig ledelse. Vi er bekymret for at en mulig forhastet sammenslåing som ikke er godt nok faglig konsekvensutredet, vil ødelegge DNF sine forutsetninger til å utføre sitt viktige samfunnsoppdrag.»

18. Konklusjon

På bakgrunn av hva vi har skrevet så langt så er det tydelig at det trengs mer tid til å gjennomføre en ordentlig konsekvensutredning som tar fatt på mange av spørsmålene vi har stilt i dette høringssvaret. Rapporten skrevet av dekanene svarer nesten på ingenting og gir heller ingen garantier som må være på plass for å sikre at Den Norske Filmskolen sin kunstneriske kvalitet, særegenhet, pedagogikk og autonomi som et minimum opprettholdes som i dag.

Å hive Den Norske Filmskolen inn i en sammenslåingsprosess gjennom et vedtak nå er alt for risikabelt og kan være slutten på Den Norske Filmskolen som vi kjenner den i dag. Hvordan vil den faglige kvaliteten løftes gjennom en sammenslåing? Hvordan vil samarbeidet se ut? Hva er visjonen og strategien rundt et nytt fakultet? Hvordan ser økonomien ut i et framtidig fakultet? Dette er bare noen av få spørsmål som man skulle tro ville være med i en ordentlig utredning slik at styret kan ta en riktig beslutning basert på pålitelige fakta. Siden rapporten er så mangelfull som den er så må vi dra i nødbremsen og lage en ordentlig rapport, en ordentlig utredning hvor man ser på fakultetene i mye mer detalj, økonomisk, faglig, modenhetsnivå med mer.

Studentene ved BA kull 13 anbefaler derfor rektoratet om å enten

- a. Revidere dagens rapport så mye at vi får svar på alle spørsmålene som må på plass, før en beslutning kan tas.
- b. Gå for modell A, med fortsatt to fakulteter
- c. Forkaste rapporten og starte en ny utredningsprosess

Uansett utfall er det åpenbart for oss at det er for tidlig at en sammenslåing skal skje allerede 01.01.2024 og vi ber derfor om mer tid for å få en god, ordentlig prosess der alle parter faktisk blir hørt og involvert i prosessen.

Signert av,

Marie Bøe, August Colding, Jens Dahle-Granli, Ingvild Dahlgren, Paula Franke, Herman Granlund, Kine Storflor Grøtt, Mariel Melø Hansen, Elise Hanssen, Jens Glomnes Hertzberg, Lea Hilden, Julie Mørch Honoré, Andreas Stilloff Hovde,, Kevin Kleiven, Atchy Konesh, Martin Kruse, Ida Sofie Larsen, Ester Lindberg, Mikkel Lyng-Jørgensen, Julie Macus, Tarjei Sandvik Moe, Sara S. Moland, Oline Nordentoft, Dagne Omland, Sebastian Raft, Signe Edelboe Rasmussen, Simen Anthony Samuelsen, Camilla Pavlikova Sandland, Olivia Mai Scheibye, Rasmus Sandager, Rikke Seim, Kornelia Eline Skogseth, Tobias Klemeyer Smith, Marius Solberg, Eline Heyerdahl Speilberg, Dārta Stūrīte, Laura Tassicker, Mirjam Sveinbjörg Thorkelsdottir, Aasta Vøyenli, Gry Hege Østerhagen, Ask Jacobsen

Hilsen 41/42 Bachelorstudentene kull 13 på Den norske filmskolen.